

ÎNCHEIERE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Bejuc Denis împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Bejuc Denis împotriva societății pe acțiuni „Coloana mecanizată pentru lucrările de gazificare din Chișinău” cu privire la încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 17 martie 2016 Bejuc Denis a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Coloana mecanizată pentru lucrările de gazificare din Chișinău” cu privire la încasarea prejudiciului material și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 06 iunie 2013 pe str. Pădurii nr. 8A, mun. Chișinău s-a produs accident rutier în rezultatul căruia angajatul SA „Coloana mecanizată pentru lucrările de gazificare din Chișinău”, Mița Mihail din neatenție a deteriorat autovehiculul de model XXXXXcu număr de înmatriculare XXXXXcondus de Bejuc Denis.

Susține că, conform încheierii inspectoratului de poliție Botanica din 06 iunie 2013, vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut Mița Mihail.

Menționează că potrivit actului de examinare a autovehiculului de model BMW 520i emis de către „Exauto Plus” SRL nr. 996/08A din 15 august 2014 s-a stabilit că prejudiciul material cauzat proprietarului autovehiculului respectiv constituie suma de 3450,59 de lei.

Susține că, persoana responsabilă de cauzarea prejudiciului este „Coloana mecanizată pentru lucrările de gazificare din Chișinău” SA care va răspunde pentru dauna produsă de persoana împuternicită (angajată) Mițu Mihail.

Afirmă că s-a adresat pîrîtului cu cerere prealabilă însă nu a primit răspuns.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la „Coloana mecanizată pentru lucrările de gazificare din Chișinău” SA suma de 3450,59 de lei în calitate de prejudiciu material și încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică și 103,51 de lei taxa de stat.

Judecătoria Botanica, mun. Chișinău prin hotărârea din 15 iunie 2016 a respins cererea de chemare în judecată depusă de Bejuc Denis împotriva SA „Coloana mecanizată pentru lucrările de gazificare din Chișinău” cu privire la încasarea prejudiciului material, ca fiind neîntemeiată. A încasat din contul lui Bejuc Denis în beneficiul SA „Coloana mecanizată pentru lucrările de gazificare din Chișinău” suma de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, reclamantul nu a explicat care a fost cauza adresării pentru evaluarea peste un termen atât de mare și nu se atestă o conservare a stării automobilului din momentul incidentului pînă la momentul evaluării care ar permite o concluzie că starea din momentul evaluării este identică cu cea din momentul incidentului.

Totodată, instanța a conchis că lipsește vinovăția ca condiție esențială a răspunderii delictuale, iar ca urmare nu este probat în mod pertinent nici prejudiciul ca element al răspunderii delictuale.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 05 octombrie 2017 a respins apelul declarat de Bejuc Denis și a menținut hotărârea primei instanțe.

La 21 decembrie 2017 Bejuc Denis a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

În motivarea recursului a relatat circumstanțele de fapt ale cauzei și a invocat că instanțele inferioare nu au luat în considerare cele menționate de recurent.

Consideră că, instanțele inferioare urmau să constate vinovăția din actele prezentate de organul de poliție, întrucît acțiunile intimatului nu constituie fapta contravențională, însă din materialele poliției se menționează că prejudiciul material este cauzat de Mița Mihail.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil pentru următoarele.

Conform art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de admisibilitate constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei recurate, însă aceasta a fost expediată părților prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 15523 din 03 noiembrie 2017 (f.d.89). prin urmare se conchide că exercitarea căii de atac a fost efectuată în termen.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele inferioare urmau să constate vinovăția din actele prezentate de organul de poliție, întrucît acțiunile intimatului nu constituie fapta contravențională, însă din materialele poliției se menționează că prejudiciul material este cauzat de Mița Mihail, nu pot fi reținute, deoarece încheierea Inspectoratului de Poliție Botanica din 06 iunie 2013 a fost întocmită urmare a relatării circumstanțelor de către recurent fără a fi clară poziția lui Mița Mihail,

Mai mult, vinovăția este o atitudine psihică a celui care comite o faptă ilicită față de fapta sa și de consecințele acesteia, ce presupune recunoașterea capacității individului de a acționa cu discernământ, de a-și alege modalitatea comportării în raport cu un scop urmărit în mod conștient, or din materialele organului de poliție nu se poate constata vinovăția intimatului.

Completul constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor sunt similare argumentelor din cererea de apel (f.d.64-65), dar și din cererea de chemare în judecată (f.d.5-6) și constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de recurent care nu pot fi puse la baza recursului, deoarece vizează temeinicia deciziei instanței de apel și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art.386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel, însă asemenea temei nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului. Ba mai mult, acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare

și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios au fost interpretate elocvent și aplicate just cu respectarea garanțiilor ce derivă din dreptul la un proces echitabil.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Mai mult, completul de admisibilitate relevă că Bejuc Denis a depus cererea de recurs, după ce a avut posibilitate de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

În acest sens, completul de admisibilitate reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bejuc Denis, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

A considera inadmisibil recursul declarat de Bejuc Denis împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Bejuc Denis împotriva societății pe acțiuni „Coloana mecanizată pentru lucrările de gazificare din Chișinău” cu privire la încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan